

... ELS PARES ENS HEM DE SEPARAR (23-7-2014)

Una separació suposa canvis importants i situacions noves que sovint desestabilitzen. No és fàcil actuar d'una manera ponderada, però cal recordar alguns aspectes per ajudar a pair als nostres fills una decisió que ells no haguessin pres.

Els nens necessiten claredat per poder estructurar un fet que els hi costa molt d'entendre. Ells perceben més enllà del que expressen. Quan els parlem amb claredat, més que donar-los informació nova, els ajudem a ordenar la que ja tenen. Si els ocultem informació, alimentem la seva sensació de culpa. El silenci facilita que la fantasia dels nens arribi a llocs allunyats de la realitat.

Els sovint es pregunten què hauran fet perquè els pares se separin. Com a pares, haurem de deixar clar que n'assumim tota responsabilitat. Els nens són víctimes, però no part del procés.

Com en qualsevol dol, haurem d'anticipar-los el que passarà, tenint en compte que tot comença a ser diferent i això els crea inseguretats. Parlarem de les emocions, ara mateix necessiten compartir la seva ràbia o tristesa. Haurem d'acompanyar-los a acceptar la nova situació, transmetre la dificultat per acceptar-la i procurar facilitar espais per a l'expressió de les emocions. En definitiva, compartir el que està passant, el que sentim, evitant emetre judicis sobre l'altre, per no posar als fills en situació d'haver d'escollir entre el papa o la mama. La separació implica la finalització d'una relació de parella, la maternitat i la paternitat són per a tota la vida.

LA SEPARACIÓ POSA FI A UNA RELACIÓ DE PARELLA, PERÒ LA MATERNITAT I LA PATERNITAT SÓN PER A TOTA LA VIDA